

Stefanie Rondags (32) werd op haar 14^e gediagnosticeerd met diabetes type 1. Sinds kort weet ze dat ze een andere vorm van diabetes heeft: MODY. Stefanie werkt als promovendus / diabetespsycholoog bij VU medisch centrum. Hier doet ze verslag van 24/7 diabetes. Twitter @S_Rondags

Stefanie

Taboe

Het is een taboe onderwerp, maar toch ga ik het hier aansnijden, omdat ik denk dat de struisvogeltactiek die behandelaars toepassen – uit angst om ons op verkeerde ideeën te brengen - niet handig is. In mijn tienerjaren sloeg ik wel eens een insuline-injectie over om zo mijn gewicht onder controle te houden. Ik had ergens gelezen dat insuline dik maakte en dat het niet spuiten van insuline een strategie was van mensen met een eetstoornis om niet aan te komen. Het inspireerde me om koekjes te eten, waarvoor ik te weinig of niet spoot, en dan lekker toe te geven aan de moeheid die volgde en op de bank in slaap te vallen. Uiteraard met torenhoge bloedglucosewaarden. Als mijn ouders me 'betrapten' en me wakker maakten om te vragen of ik niet te hoog zat, dan reageerde ik ontzettend fel: "Neehee, laat me met rust!" Die hyperts maakten me bloedchagrijnig. Het is gelukkig een korte fase geweest, maar wel met een hoger HbA1c tot gevolg. Gelukkig was ik banger voor de dreiging van complicaties dan voor gewichtstoename. Helaas geldt dit vermogen om de lange termijn voldoende voorrang te geven niet voor alle pubers/jongvolwassenen. Behandelaars zouden het onderwerp zélf ter sprake moeten brengen in de spreekkamer en uitleg moeten geven over de gevolgen (zo nodig met verwijzing naar een medisch psycholoog). Want tja, Google kent geen angst om ons op verkeerde ideeën te brengen.

Behandelaars zouden het onderwerp zélf ter sprake moeten brengen